

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2023/682**z dne 16. marca 2023****o vzajemnem priznavanju odločb o vrnitvi in pospešenem vračanju pri izvajanju Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 4(3) Pogodbe o Evropski uniji od Unije in držav članic zahteva, da se na podlagi načela lojalnega sodelovanja medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb.
- (2) Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa skupne standarde in postopke, ki jih je treba uporabljati v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.
- (3) Komisija je 12. septembra 2018 predložila predlog za prenovitev Direktive 2008/115/ES, da bi se skrajšali postopki vračanja, zagotovila boljša povezava med azilnim postopkom in postopkom vračanja ter bi se bolj učinkovito uporabljali ukrepi za preprečevanje pobega ob hkratnem zagotavljanju spoštovanja temeljnih pravic, kot so določene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
- (4) Cilj novega pakta o migracijah in azilu ⁽²⁾ je vzpostaviti skupni sistem EU za vračanje, ki v okviru celovitega pristopa k upravljanju migracij združuje močnejše strukture znotraj Unije in učinkovitejše sodelovanje s tretjimi državami na področju vračanja in ponovnega sprejema. Navedeni pristop zajema vse politike na področjih migracije, azila, vključevanja in upravljanja meja ter obenem priznava, da je splošna učinkovitost odvisna od napredka na vseh področjih. Hitrejši in nemoteni migracijski postopki ter boljše vodenje migracijskih in mejnih politik, sodelovanje s tretjimi državami, tudi pri izvajanju sporazumov in dogovorov EU o ponovnem sprejemu, ki se opirajo na sodobne informacijske sisteme, in podpora ustreznih agencij EU bodo spodbudili učinkovitejši in trajnejši postopek vračanja.
- (5) Evropski svet dosledno poudarja pomen enotne, celovite in učinkovite politike Unije na področju vračanja in ponovnega sprejema ter poziva k hitremu ukrepanju, da se s pospešitvijo postopkov vračanja zagotovi učinkovito vračanje iz Unije. Evropski svet je poleg tega države članice pozval k vzajemnemu priznavanju odločb o vrnitvi ⁽³⁾.
- (6) V sporočilu Komisije z dne 10. februarja 2021 z naslovom „Okrepitev sodelovanja na področju vračanja in ponovnega sprejema v okviru pravične, učinkovite in celovite migracijske politike EU“ ⁽⁴⁾ so bile opredeljene ovire, ki omejujejo učinkovitost vračanja, prav tako pa je bilo navedeno, da za njihovo odpravo potrebujemo boljše postopke, s katerimi se bo zmanjšala razdrobljenost nacionalnih pristopov, ter tesnejše sodelovanje in okrepljeno solidarnost med vsemi državami članicami. Na podlagi schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo Sveta (EU) 2022/922 ⁽⁵⁾, in informacij, zbranih prek Evropske migracijske mreže ⁽⁶⁾, ustanovljene z Odločbo Sveta 2008/381/ES, je bilo mogoče izčrpno oceniti, kako države članice izvajajo politiko Unije o vračanju, ter opredeliti obstoječe vrzeli in ovire.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

⁽²⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o novem paktu o migracijah in azilu (COM(2020) 609 final).

⁽³⁾ Sklepi Evropskega sveta z dne 9. februarja 2023, št. 1/23.

⁽⁴⁾ COM(2021) 56 final.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (EU) 2022/922 z dne 9. junija 2022 o vzpostavitvi in delovanju ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1053/2013 (UL L 160, 15.6.2022, str. 1).

⁽⁶⁾ Odločba Sveta 2008/381/ES z dne 14. maja 2008 o ustanovitvi Evropske migracijske mreže (UL L 31, 21.5.2008, str. 7).

- (7) Glede na nenehne izzive na področju vračanja in v pričakovanju zaključka zakonodajnih pogajanj, zlasti o predlogu prenovitve Direktive 2008/115/ES, se priporočajo dodatni ukrepi, da se še izboljša uspešna in učinkovita uporaba obstoječega pravnega okvira.
- (8) Priporočilo Komisije (EU) 2017/432 ⁽⁷⁾, ki priporoča vrsto ukrepov in dejavnosti za učinkovitejše vračanje pri izvajanju Direktive 2008/115/ES, ostaja relevantno in bi moralo biti državam članicam še naprej vodilo za hitrejše postopke vračanja. Priporočilo (EU) 2017/432 je bilo vključeno v Priporočilo Komisije (EU) 2017/2338 ⁽⁸⁾, da je bilo omogočeno stalno ocenjevanje njegovega izvajanja v okviru schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma.
- (9) Kot odskočna deska za uveljavitev skupnega sistema EU za vračanje lahko vzajemno priznavanje odločb o vrnitvi olajša in pospeši postopke vračanja za državo članico, ki je odgovorna za vračanje, ter okrepi sodelovanje in medsebojno zaupanje med državami članicami, da bi še nadalje uskladile upravljanje migracij. Vzajemno priznavanje odločb o vrnitvi, ki so bile predhodno izdane v drugi državi članici, lahko prav tako prispeva k odvračanju od nezakonitih migracij in nedovoljenih sekundarnih gibanj znotraj Unije. Direktiva Sveta 2001/40/ES ⁽⁹⁾ določa okvir za vzajemno priznavanje. Ta okvir je bil dopolnjen z Odločbo Sveta 2004/191/ES ⁽¹⁰⁾ o določitvi meril in praktičnih ureditev za izravnavo finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES, in sicer preden je bila na voljo večina podpore, ki je bila od takrat razvita na ravni Unije. Doseženi napredek pri vzajemnem priznavanju odločb o vrnitvi bi moral biti tudi podlaga za že začete razprave o predlogu Komisije za prenovitev Direktive 2008/115/ES.
- (10) Ker v preteklosti na ravni Unije ni obstajal sistem, iz katerega bi bilo razvidno, ali je prijetemu državljanu tretje države odločbo o vrnitvi že izdala druga država, se je vzajemno priznavanje uporabljalo nedosledno.
- (11) Od 7. marca 2023, ko se je začela uporabljati Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾, morajo države članice takoj po izdaji odločbe o vrnitvi v Schengenski informacijski sistem vnesti razpis ukrepa za vrnitev. Tako lahko odslej države članice s pomočjo Schengenskega informacijskega sistema takoj ugotovijo, ali je državljanu tretje države, ki ga je prijel pristojni organ, odločbo o vrnitvi že izdala druga država članica.
- (12) Dodana vrednost te nove funkcije v Schengenskem informacijskem sistemu je odvisna od aktivne uporabe razpisov ukrepov za vrnitev in ustreznega nadaljnjega ukrepanja v zvezi z njimi, vključno z vzajemnim priznavanjem odločb o vrnitvi, ki so jih že izdale druge države članice. To lahko znatno pospeši postopke vračanja in poveča njihovo učinkovitost, zlasti kadar je mogoče vrnitev izvršiti takoj, med drugim kadar je rok za prostovoljni odhod, ki ga je država članica izdajateljica odobrila v odločbi o vrnitvi, že potekel in so bila pravna sredstva zoper tako odločbo o vrnitvi izčrpana.
- (13) Izvajanje tega priporočila in zlasti vzajemno priznavanje odločb o vrnitvi med državami članicami se bo podpiralo z namenskim financiranjem v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje ⁽¹²⁾. Poleg tega bi morale pristojne agencije EU pri izvajanju tega priporočila zagotavljati praktično in operativno podporo.

⁽⁷⁾ Priporočilo Komisije (EU) 2017/432 z dne 7. marca 2017 o povečanju učinkovitosti vrnitev pri izvajanju Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 66, 11.3.2017, str. 15).

⁽⁸⁾ Priporočilo Komisije (EU) 2017/2338 z dne 16. novembra 2017 o skupnem „Priročniku o vračanju“, ki ga uporabljajo pristojni organi držav članic pri izvajanju nalog v zvezi z vračanjem (UL L 339, 19.12.2017, str. 83).

⁽⁹⁾ Direktiva Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L 149, 2.6.2001, str. 34).

⁽¹⁰⁾ Odločba Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnavo finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L 60, 27.2.2004, str. 55).

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 312, 7.12.2018, str. 1).

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2021/1147 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje (UL L 251, 15.7.2021, str. 1).

- (14) Ovire za sodelovanje in komunikacijo med nacionalnimi organi, pristojnimi za azilne postopke in postopke vračanja, so ključni strukturni izziv za učinkovitejši postopek vračanja. Vsi pristojni organi držav članic, vključeni v različne faze postopka vračanja, bi morali tesno sodelovati in se usklajevati.
- (15) Tesnejša povezanost azilnih postopkov in postopkov vračanja ter hitri postopki na zunanjih mejah držav članic lahko znatno povečajo učinkovitost vračanja. Kadar se ne uporablja odstopanje od uporabe Direktive 2008/115/ES na podlagi člena 2(2)(a), je treba v sedanjem zakonodajnem okviru pospešiti zlasti učinkovito vračanje tistih državljanov tretjih držav, katerih prošnja za mednarodno zaščito je bila zavrnjena, ter v primerih v bližini zunanje meje držav članic, in sicer s hitrejšim postopkom vračanja, pri čemer je treba zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic med celotnim postopkom vračanja.
- (16) Člen 3(3) Uredbe (EU) 2018/1860 določa možnost, da države članice ne vnesejo razpisov ukrepov za vrnitev v Schengenski informacijski sistem, kadar se odločbe o vrnitvi izdajo na zunanji meji države članice in se takoj izvršijo. Kljub temu morajo države članice v skladu s členom 3(1) Uredbe (EU) 2018/1860 zagotoviti, da se v primeru, da vrnitev z zunanjih meja ni bila izvršena takoj, razpisi ukrepov brez odlašanja vnesejo v Schengenski informacijski sistem.
- (17) Da bi spodbudili in podprli prostovoljne vrnitve, bi bilo mogoče na podlagi možnosti iz Direktive 2008/115/ES razmisliti o tem, da se prepoved vstopa ne izda državljanom tretjih držav, ki sodelujejo z organi ter so vključeni v program pomoči pri prostovoljnem vračanju in ponovnem vključevanju, ne da bi to posegalo v obveznosti iz člena 11(1) Direktive 2008/115/ES. V takih primerih države članice ustrezno podaljšajo rok za prostovoljni odhod v skladu s členom 7(2) Direktive 2008/115/ES.
- (18) Za zagotovitev učinkovitosti skupnega sistema EU za vračanje je nujno preprečevati pobege in nedovoljeno gibanje znotraj Unije. Pristop k temu mora biti celovit ter vključevati ključna orodja za presojo in preprečevanje nevarnosti pobege, da se olajša in racionalizira ocena tega tveganja v posameznih primerih, okrepi uporaba učinkovitih alternativ pridržanju in zagotovijo zadostne zmogljivosti za pridržanje – kadar se v skladu s členom 15 Direktive 2008/115/ES pridržanje uporabi kot skrajni ukrep in za kar se da kratko obdobje.
- (19) Za izvajanje tega priporočila je na voljo podpora na ravni Unije, ki jo med drugim zagotavlja koordinator EU za vračanje in mreža na visoki ravni za vračanje, ki uresničuje operativno strategijo vračanja. Operativno podporo zagotavljajo tudi pristojne agencije Unije, zlasti Frontex, Agencija Evropske unije za azil in Agencija Evropske unije za temeljne pravice.
- (20) Nacionalni organi za vračanje so del evropske mejne in obalne straže, ki je odgovorna za zagotavljanje učinkovitega izvajanja evropskega integriranega upravljanja meja. Agencija Frontex ima osrednjo vlogo kot operativna veja skupnega sistema EU za vračanje in v okviru svojega mandata na podlagi Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾ državam članicam v vseh fazah postopka vračanja zagotavlja pomoč.
- (21) To priporočilo bi bilo treba nasloviti na vse države članice, ki jih zavezuje Direktiva 2008/115/ES.
- (22) Države članice so pozvane, naj svojim nacionalnim organom, pristojnim za opravljanje nalog v zvezi z vračanjem, naročijo, da pri tem uporabljajo to priporočilo.
- (23) To priporočilo je v skladu s temeljnimi pravicami in načeli, priznanimi v Listini. Zlasti zagotavlja popolno spoštovanje človekovega dostojanstva in uporabo členov 1, 4, 14, 18, 19, 21, 24 in 47 Listine ter ga je treba ustrezno izvajati –

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Vzajemno priznavanje odločb o vrnitvi

- (1) Za lažji in hitrejši postopek vračanja, bi morala država članica, odgovorna za vrnitev nezakonito prebivajočega državljana tretje države, priznati vse odločbe o vrnitvi, ki jih je isti osebi predhodno izdala druga država članica, razen če je bil učinek take odločbe o vrnitvi začasno odložen. V ta namen bi morale države članice:
 - (a) v celoti izkoristiti informacije, ki so bile izmenjane prek razpisov ukrepov za vrnitev v Schengenskem informacijskem sistemu iz Uredbe (EU) 2018/1860;
 - (b) zagotoviti, da so za vključitev v razpis ukrepa v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2018/1860 na voljo prstni odtisi;
 - (c) v sistemu za avtomatizirano identifikacijo prstnih odtisov Schengenskega informacijskega sistema sistematično preverjati, ali je bil za nezakonito prebivajočega državljana tretje države v Schengenskem informacijskem sistemu razpisan ukrep za vrnitev;
 - (d) zagotoviti, da nacionalni organi, pristojni za vračanje, tesno sodelujejo z nacionalnim uradom SIRENE glede na njegovo vlogo, določeno z Uredbo (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, in njegovo vlogo pri izmenjavi informacij v skladu z Uredbo (EU) 2018/1860;
 - (e) sodelovati in si po potrebi izmenjevati dopolnilne informacije za lažje priznavanje in izvrševanje odločb o vrnitvi;
 - (f) proučiti položaj zadevnega državljana tretje države po zaslišanju te osebe, da se zagotovi skladnost z nacionalnim pravom in členom 5 Direktive 2008/115/ES, preden se prizna v drugi državi izdana odločba o vrnitvi in pred odstranitvijo. Pri otrocih bi morala država članica izvršiteljica zagotoviti, da se ustrezno upošteva interes otroka;
 - (g) zadevnega državljana tretje države pisno obvestiti o priznanju odločbe o vrnitvi, ki mu jo je izdala druga država članica. V obvestilu bi morali biti ponovno navedeni dejanski in pravni razlogi iz odločbe o vrnitvi ter informacije o razpoložljivih pravnih sredstvih;
 - (h) nemudoma obvestiti državo članico izdajateljico o odstranitvi zadevnega državljana tretje države, da lahko država članica izdajateljica posodobi informacije v Schengenskem informacijskem sistemu v skladu s členom 24(1), točka (b), Uredbe (EU) 2018/1861.

Pospešeno vračanje

- (2) Države članice bi morale za pospešitev postopkov vračanja zagotoviti tesno sodelovanje med organi, pristojnimi za odločbe o prenehanju zakonitega prebivanja, in organi, pristojnimi za izdajo odločb o vrnitvi, med drugim z redno izmenjavo informacij in operativnim sodelovanjem na podlagi celovitega in usklajenega pristopa, priporočenega v Priporočilu (EU) 2017/432.
- (3) Da bi bile informacije o identiteti in pravnem položaju državljanov tretjih držav, ki jim je bila izdana odločba o vrnitvi, ki so potrebne za spremljanje posameznih primerov in nadaljnje ukrepanje v zvezi z njimi, pravočasno na voljo ter da bi bilo mogoče opredeliti in vzdrževati nacionalno sliko razmer na področju vračanja, so države članice pozvane, naj nemudoma vzpostavijo celovit informacijski sistem za vodenje zadev v zvezi z vračanjem, in sicer na podlagi modela, ki ga je razvila agencija Frontex v skladu s členom 48(1), točka (c), Uredbe (EU) 2019/1896. Države članice bi morale poleg tega v celoti izkoristiti sisteme za vodenje zadev za ponovni sprejem, ki so bili vzpostavljeni za spodbujanje izvajanja sporazumov ali dogovorov o ponovnem sprejemu s tretjimi državami.

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006 (UL L 312, 7.12.2018, str. 14).

- (4) Da bi države članice zagotovile, da odločbi o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito hitro sledi postopek vračanja, bi morale:
- (a) vzpostaviti kanal za neposredno in standardno komunikacijo med azilnimi organi in organi za vračanje s ciljem nemotenega usklajevanja med obema postopkoma;
 - (b) v istem aktu ali v ločenih aktih hkrati ali pa neposredno po tem izdati odločbo o vrnitvi in odločbo o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito, pri čemer bi morale čim boljše izkoristiti možnost iz člena 6(6) Direktive 2008/115/ES;
 - (c) omogočiti vložitev pritožbe zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito in odločbo o vrnitvi hkrati na istem sodišču oziroma pritožbe zoper obe odločbi v istem roku;
 - (d) zagotoviti samodejno začasno odložitev izvršitve odločb o vrnitvi med pritožbenim postopkom le, če je to potrebno zaradi skladnosti s členom 19(2) in členom 47 Listine;
 - (e) sprejeti ukrepe za zagotovitev, da je mogoče pravno sredstvo uveljavljati iz tretje države, in sicer z ustreznim pravnim zastopanjem in uporabo inovativnih orodij, kot so videokonference, pod pogojem, da se spoštujeta pravica do učinkovitega pravnega sredstva in člen 5 Direktive 2008/115/ES.
- (5) Za hitrejšo vračanje v bližini zunanjih meja bi morale države članice:
- (a) vzpostaviti ekipe za mobilno podporo, ki bi združevale vse pristojne organe za prostovoljno in prisilno vračanje, ter ustrezne podporne storitve, vključno s tolmači, zdravstvenimi storitvami, pravnim svetovanjem in socialnimi delavci;
 - (b) v bližini območja zunanjih meja za sprejem državljanov tretjih držav pred vrnitvijo zagotoviti ustrezne objekte (zlasti za otroke in družine), v katerih je zagotovljeno spoštovanje človekovega dostojanstva in temeljnih pravic iz Listine, vključno s pravico do zasebnega in družinskega življenja, ter nediskriminacijo;
 - (c) kadar je ustrezno, v celoti izkoristiti pospešene postopke, določene v sporazumih o ponovnem sprejemu, sklenjenih med Unijo ali državami članicami in tretjimi državami, ob spoštovanju postopkovnih jamstev, zlasti v skladu s členom 47 Listine;
 - (d) v skladu s členom 3(1) in (2) Uredbe (EU) 2018/1860 vnesti razpis ukrepa za vrnitev v Schengenski informacijski sistem, če vrnitve ni mogoče izvršiti takoj.
- (6) Države članice bi se morale opirati na vso podporo, ki jo zagotavlja agencija Frontex, in jo čim boljše izkoristiti, vključno z operativno podporo nacionalnim organom, pomočjo pri identifikaciji oseb v postopku vračanja in pridobitvi potnih listin, organizacijo operacij vračanja ter podporo pri prostovoljnem odhodu in ponovnem vključevanju.

Spodbude za prostovoljno vrnitev

- (7) Za spodbujanje prostovoljnega vračanja nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav bi morale države članice vzpostaviti svetovalne strukture za vračanje in ponovno vključevanje, da bi tem osebam čim prej v postopku zagotovile informacije in navodila ter jih usmerile v program pomoči pri prostovoljnem vračanju in ponovnem vključevanju. Države članice bi morale zagotoviti, da se informacije o vračanju zagotavljajo tudi med azilnim postopkom, saj je vrnitev možen izid v primeru zavrnitve prošnje za mednarodno zaščito.
- (8) Nadalje bi morale države članice:
- (a) razmisliti o tem, da se ne glede na člen 11(1) Direktive 2008/115/ES prepoved vstopa ne izda državljanom tretjih držav, ki sodelujejo s pristojnimi organi in se vpišejo v program pomoči pri prostovoljnem vračanju in ponovnem vključevanju; v takih primerih bi morale države članice ustrezno podaljšati rok za prostovoljni odhod v skladu s členom 7(2) Direktive 2008/115/ES;

- (b) zagotoviti lahko dostopen in v praksi izvedljiv postopek, po katerem lahko državljani tretjih držav zahtevajo preklic, začasen odlog ali skrajšanje prepovedi vstopa v primerih, ko je državljan tretje države, za katerega velja prepoved vstopa, zapustil ozemlje države članice v celoti v skladu z odločbo o vrnitvi v roku, odobrenem za prostovoljni odhod, v skladu s členom 11(3) Direktive 2008/115/ES.

Celovit pristop k obravnavi pobegov

- (9) Za uvedbo racionaliziranega in usklajenega postopka bi morale države članice vzpostaviti celovit pristop, ki bi vključeval naslednja ključna orodja za presojo in preprečevanje nevarnosti pobega:
- (a) objektivna merila za presojo obstoja nevarnosti pobega v vsakem posameznem primeru;
 - (b) učinkovite alternative pridržanju, ki bi ustrezale različnim ravnem nevarnosti pobega in individualnim okoliščinam;
 - (c) pridržanje kot skrajni ukrep in za kar se da kratko obdobje v skladu s členom 15 Direktive 2008/115/ES in členom 6 Listine.
- (10) Države članice bi morale za presojo obstoja razlogov, zaradi katerih se v posameznem primeru domneva, da bi državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, lahko pobegnil v smislu člena 3, točka 7, Direktive 2008/115/ES, v nacionalni zakonodaji določiti objektivne okoliščine in merila iz točke 15 oziroma 16 Priporočila (EU) 2017/432. Države članice bi morale zagotoviti širok nabor alternativ pridržanju, ki so učinkovite pri preprečevanju pobega nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in upoštevajo individualne okoliščine zadevnih posameznikov. Vzpostaviti bi morale ustrezne postopke, da bi zagotovile, da državljani tretjih držav ravnaajo v skladu s takšnimi ukrepi. Določiti bi bilo treba učinkovite ukrepe, ki so manj prisilni od pridržanja in lahko vključujejo:
- (a) obveznost redne zglasitve pri pristojnih organih, kar lahko pomeni vse od vsakih 24 ur do enkrat na teden, odvisno od stopnje nevarnosti pobega;
 - (b) obveznost predaje potnega lista, potovalnega dokumenta ali identifikacijskega dokumenta pristojnim organom;
 - (c) obveznost prebivanja na kraju, ki ga določijo organi, kot je zasebno prebivališče, zavetišče ali namenski center;
 - (d) obveznost prijave domačega naslova pristojnim organom, vključno z vsemi spremembami takega naslova;
 - (e) polog ustreznega finančnega jamstva;
 - (f) uporabo inovativne tehnologije.
- (11) Države članice bi morale zagotoviti skladnost zmogljivosti za pridržanje z dejanskimi potrebami, pri čemer bi morale upoštevati število nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, ki jim je bila izdana odločba o vrnitvi, in ocenjeno število tistih, za katere se pričakuje, da bodo srednjeročno vrnjeni.

Izvajanje, spremljanje in poročanje

- (12) Države članice bi se morale pri izvajanju tega priporočila opreti na vso podporo, ki je na voljo na ravni Unije, in jo v celoti izkoristiti, vključno s:
- (a) koordinatorjem EU za vračanje in mrežo na visoki ravni za vračanje;
 - (b) podporo, ki jo zagotavljajo pristojne agencije Unije, zlasti Frontex, Agencija Evropske unije za azil, agencija eu-LISA in Agencija Evropske unije za temeljne pravice;
 - (c) strokovnim znanjem in informacijami, ki se zbirajo in izmenjujejo v mrežah in skupinah Unije, ki obravnavajo zadeve na področju vračanja.
- (13) Za namene spremljanja izvajanja tega priporočila so države članice pozvane, naj letno poročajo Komisiji, pri čemer v poročilo vključijo število vzajemno priznanih odločb o vrnitvi, ki so jih izdale druge države članice.

V Bruslju, 16. marca 2023

Za Komisijo
Ylva JOHANSSON
članica Komisije
